

нощъ. Кждето Божественото съзнание присъствува, тамъ е деньтъ на живота. Кждето Божественото съзнание отсъствува, тамъ е нощта на живота. Въ първия случай слънцето царува, а въ втория — луната.

Всѣко благородно чувство или желание, което се ражда дълбоко нѣкъде въ човѣка, е Божественото начало въ него. То опредѣля човѣка като човѣкъ. Единственото нѣщо, което индивидуализира човѣка, това е Божественото начало въ него. Докато мисли за Бога, човѣкъ познава себе си. Щомъ престане да мисли за Бога, той престава да се познава. Богъ е огледало за човѣка. Въ Него само можемъ да се оглеждаме и познаваме.

Темата, която ви дадохъ за следния пжтъ, бѣше: „Първата мисль, която се е родила въ човѣшкия умъ“. Мислете върху тази тема, безъ да прибѣгвате до онова, което сж казали нѣкои автори. Важно е да се върнете къмъ вашето минало, тамъ да намѣрите своята първа мисль. Само тамъ ще намѣрите истината. Истината не е въ обикновения, въ всѣкидневния животъ. Тя е въ Първичния животъ, дето душата живѣе. Чистата вода не е въ рѣката, кждето има много примѣси. Чистата вода е въ планинския изворъ. Тамъ ще отидете, ще си начерпите вода и ще се върнете. Който иска да пие чиста вода, той самъ ще отиде на извора да се напие. Какво правятъ съвременнитѣ хора? Единъ отива на извора, а останалитѣ си наливатъ отъ неговото шише. — Не,